

Landskingsmand. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren: Ved det nu foreliggende Affsnit er der jo et temmelig stort Antal Ændringsforslag at afgjøre, men der er kun enkelte af disse, som have større Betydning. Vi komme imidlertid strax til et Forslag, der har en saadan Betydning, og som har vakt nogen Dissens i Udvalget. Ved § 2 er der nemlig ikke noget Ændringsforslag. Der har vel fra een Side været yttret et Dnsse om i Lovforslaget at optage en Forklaring over de forskjellige Arter af Forsikkring, men det er blevet betragtet som hensigtsmæssigere at henstyre dette til den Plan, som man senere kommer til at udgive, og hvor da de, der vilde benytte Anstalten, ville finde de fornødne Oplysninger angaaende Enkelthederne. Men ved § 3 komme vi til Spørgsmaalet om Maximum og Minimum for Forsikringer. Lovforslaget selv indeholder Intet om Minimum, men derimod et Forslag om Maximum, og det gaaer da ud paa at forhøje det nu bestaaende Maximum paa en vis Maade, medens det dog paa den anden Side foretages en Indskrænkning. Medens man nemlig nu kun kan tegne Livsforfikkring indtil et Beløb af 10,000 Rd., og Overlevelsesrente paa eet Liv ikke højere end 2,000 Rd., hvilken derhos kun kan tegnes saaledes, at der ikke kommer mere end 1,000 Rd. paa hver enkelt Forsørgt, og medens det tillige nu er bestemt, at man paa eet Liv kan tegne baade hiin Capital af 10,000 Rd. og Overlevelsesrente til et Beløb af 2,000 Rd., saa er det nu foreslaaet, at begge disse Summer skulde forhøjes Noget; man skulde kunne tegne en Livsforfikkring paa en Capital af indtil 30,000 Rd., og man skulde kunne tegne en Overlevelsesrente indtil 3,000 Rd., og det uden den Indskrænkning, at dette Beløb skulde være fordeelt paa flere Forsørgede. Men paa den anden Side er der skeet den Indskrænkning, at man ikke kan benytte begge Arter af Forsikringer paa samme Liv, at altsaa den samlede Risco paa eet Liv ikke maa overstige Værdien af 30,000 Rd. i Capital eller, hvis man aldeles udelader Capitalen, 3,000 Rd. i aarlig Overlevelsesrente. Der er nu et Antal Med-

lemmer, og det er Fleertallet i Udvalget, som ikke vil gaae ind paa denne Forhøielse af Forsikringscapitalen og heller ikke paa Forhøielsen af Overlevelsesrenten, men som i Et og Alt vil blive staaende ved de Regler, som nu gjælde, hvorved dog, da man nu, som sagt, har Lov til at combinere begge Forsikringsmaader paa samme Liv, Riscoen ikke vil blive mindre, men omtrent blive den samme. Jeg skal nu ikke gaae ind paa udførlig at imødegaae det Fleertal, som saaledes i Modsetning til Udkastet vil holde sig til de ældre Bestemmelser; jeg skal blot fremhæve, hvad der har været Hovedbetragtningen for mig og det andet ærede Medlem af Udvalget, der tilligemed mig har sluttet sig til det foreliggende Udkast. Vi troe nemlig, at, naar den nuværende Anstalt udvides i den ene Retning for at imødekomme de Dnsfer og den Trang, der kan næres af de Ubemidlede og mindre gunstigt Stillede, saa skal man ved samme Leilighed ikke undlade at give Anstalten den rimelige og forsvarlige Udvidelse i den anden Retning, hvortil der i Tidens Løb har viist sig Trang. Jeg troer, at det er anerkjendt, at der har været Trang til at kunne forsikre sit Liv højere, end man hidtil har kunnet, baade i Form af Livsforfikkring og i Form af Overlevelsesrente. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at der siden 1842 er skeet en saadan Forandring i Pengenes Værdi, at Forhøielsen af Overlevelsesrenten fra 2,000 til 3,000 Rd. ikke forekommer mig at gaae videre end til at opnaae samme reelle Værdi, som man kunde tegne i 1842. Jeg troer at en aarlig Indtægt af 2,000 Rd. i 1842 var omtrent ligesaa god, som en aarlig Indtægt af 3,000 Rd. nu er, og paa samme Maade forholder det sig naturligvis med Capitalen. Det har derhos viist sig, at der hyppigt er fremkommet Dnsfer om at kunne tegne en større Livsforfikkring, end der nu kan tegnes, men da Statuterne ikke tillode vor Anstalt at imødekomme disse Dnsfer, saa ere alle de, der vare i dette Tilfælde, gaaede til fremmede Anstalter, eller have tegnet en Deel af Forsikringen herhjemme og Resten i fremmede Anstalter; man har imidlertid ikke høvt Leilighed til at see, hvor mange der er gaaet til fremmede Anstalter,